

לפני: יהודה אריה שמעון עו"ד יו"ר הועדה

מר משה כהן חבר הועדה

מר איתי נדב חבר הועדה

העורר: יוסי דהאן

נגד

המשיבה: מנהלת הארנונה של המועצה האזורית שומרון

מיוצגת ע"י עו"ד חייקין ואחרים

תאריך הישיבה 10/04/18

החלטה

1. העורר הגיש השגה ביום 15.05.17 אשר נדחתה ע"י המשיבה.
2. העורר הגיש את הערר נשוא התיק, ביום 19.09.17, על הערר חתום עו"ד שמעון קוקוש, כאשר ליד החתימה של הערר, נרשמה האות ב' (שניתן לראותה כחלק מהחתימה).
3. לעורר נשלחה הזמנה לדיון לתאריך הישיבה לעיל ואף נבדקה קבלת הזימון טלפונית עם משרדו של עו"ד קוקוש, כך שאין מחלוקת כי ההזמנה התקבלה כדין.
4. העורר לא הופיע לדיון שנקבע ולפנים משורת הדין, בוצעו טלפונים לעו"ד קוקוש, לעו"ד נוסף ממשרדו ולעורר עצמו.
5. עורכי הדין ממשרדו של עו"ד קוקוש, הודיעו שאינם מייצגים את העורר, אך הודיעו לו על תאריך הישיבה.
6. בשיחה עם העורר עצמו, טען העורר כי נחת מחו"ל ולא יכול היה להגיע לישיבה וביקש לזמנו למועד אחר.
7. לאחר בדיקה מעמיקה של הערר והאם יש טעם לנצל כספי ציבור ולזמן את העורר על אף רשלנותו, לדיון נוסף, החלטתי כי אין מקום במקרה זה, לגרום להוצאה מיותרת של כספי ציבור, בכדי לתת לעורר את יומו בפני הוועדה וזאת לאור העובדה כי הגעתי למסקנה כי לא היה מקום מלכתחילה להגיש את הערר ואף לא את ההשגה מהטעמים להלן:
8. העורר החזיק את הנכס נשוא הערר החל משנת 2011 ובשנת 2016, הגיש העורר השגה בה טען כי הנכס נהרס ובעקבות כך העורר אינו מחויב בארנונה החל מיום 01.01.2016.
9. מעיון בכתב הערר ובתשובת המשיבה, עולה כי בשנת 2013, הגיש העורר השגה בגין החיוב וההשגה נדחתה ע"י מנהלת הארנונה, לטענת המשיבה, העורר לא שילם את חוב הארנונה לשנת 2013.
10. לפיכך נמצא כי ההשגה והערר הוגשו בגין חיובים שהושתו על העורר בשנים עברו, דהיינו, 2014-2015. העורר אומנם טען כי לא קיבל מהמשיבה את החיובים, אולם המשיבה טענה כבר

בתשובתה לערר, כי החיובים נשלחו כדין, צרפה את העתקי החיובים ועומדת למשיבה "חזקת התקינות המנהלית" בעניין זה.

11. מכל המקובץ עולה כי למעשה מדובר בערר על חיובי ארנונה לשנים 2014-2015, ערר שכאמור לעיל הוגש רק בשנת 2017.

12. יובהר כי המועד להגשת השגה על חיוב ארנונה הינו כאמור בס' 69ב(א) לתקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון) תשל"ט-1979, שהינו בתוך 90 ימים ממועד קבלת דרישת התשלום מהמשיבה ולאור "חזקת התקינות" העומדת למשיבה, הרי שמלכתחילה לא היה רשאי העורר להגיש את ההשגה במועד בו הוגשה.

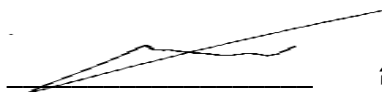
13. לאור החלטתי, לא ראיתי צורך לדון בטענה אשר הועלתה ע"י המשיבה, לפיה "אין משלוח דרישת תשלום תנאי לחיוב בארנונה".

14. מעבר לצורך יובהר כי עיינתי אף בטענות הנוספות שהועלו בערר ולא ראיתי שהן יכולות להוות עילה לפטור את העורר מארנונה, אף אם הערר היה מובא לדיון.

15. לאור האמור, הוחלט לדחות את הערר.

16. לעניין חיובו של העורר בהוצאות, המשיבה סברה כי יש מקום לחייב את העורר בהוצאות ואף אני סברתי כך, אולם חברי לוועדה סברו כי יש מקום לפטור את העורר מהוצאות ולאחר דו"ד, החלטתי כי אקבל את עמדתם ולו לפנים משורת הדין.

17. לאור התוצאה אליה הגענו, אין צו להוצאות.

	יהודה אריה שמעון עו"ד יו"ר הועדה
	מר משה כהן – חבר ועדה
	מר איתי נדב – חבר ועדה

על החלטה זו ניתן להגיש ערעור עפ"י חוק בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום 11/04/18

מסמך זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח